

*„A zene ott kezdődik, ahol a szó hatalma véget ér!”
(C. Debussy)*

Kedves Növendékek, Szülők! Iskolatámogatók!

A 105 éves Tóth Aladár Zeneiskola jubileumi tanévét záró újságunkban visszaemlékezéseket gyűjtöttünk össze.

Emlékeket egykori diákjainktól a régi iskoláról és tanáraikról.

Visszatekintéseket kollégáktól az együtt töltött időről, a régi diákokról.

Hangulatképeket a közösen megélt március 1-jei hangversenyéről.

Az írásokból pedig megerősödhet bennünk: csak az együtt eltöltött, a zenével „körbe szőtt” pillanatokra emlékezünk. Ezek nem törlődnek emlékezetünkből, ezért magunkkal viszük őket a jövőbe. Ha ismerősök találkoznak, összekacsintanak. Ha ismeretlenek találkoznak, ráérezhetnek, hogy a közös élmény ismerőssé tette őket. Így hálózza be életünket és így teremt szellemi közösséget az együtt megélt zene.

Kedves Növendékek, Szülők! Iskolatámogatók!

Fontos ez a szellemi közösség. Ez iskolánk jövőjének is egyik alapja.

„A zene az életnek olyan szükséglete, mint a levegő. Sokan csak akkor veszik észre, ha már nagyon hiányzik.” – írja Kodály. Az ünnepi tanév után következnek a hétköznapiak. A hétköznapiak, sok apró örömmel, kudarccal és belső elhatározással a zene szolgálatában. Mert ez az, ami Kodály Zoltán gondolatát cselekvéssé alakítja.

Fontos, hogy itt Terézvárosban gyermekeinknek esélyük van arra, hogy „levegőt vegyenek”, hogy zenével éljenek, megérezhessék a semmivel nem összehasonlítható örömet.

Köszönöm volt diákjainknak, hogy együtt ünnepelhettünk,
hogy példát mutattak növendékeinknek.

Köszönöm valamennyi kollégának, szülőnek, támogatónak segítségét,
hogy 105 éves iskolánk méltón ünnepelhette jubileumát.

A 2009-2010-es tanévben pedig találkozunk az első „hétköznapi eseményeken”. **Október 1-jén** a Zene világnapján **iskolánk udvarán**, a **„Minden, ami Haydn”** programon, majd az Operastúdió 25 éves jubileumi eseményein.

Magyar Margit
igazgató

„JÖJJETEK, MŰVÉS

Ünnepi hangverseny iskolánk alapításának 105.

Köszöntő

Tisztelt Alpolgármester úr, tisztelt Igazgató asszony, Igazgató asszonyok!

Kedves Tanárnők és Tanár urak, tisztelt Vendégek, kedves Gyerekek!

Kedves alkalomra jöttünk össze és örülök, hogy ennek a délutánnak a házigazdája lehetek itt a Zeneakadémián, hiszen egy nagy múltú intézménynek, ha nem is nagyon kerek, de amolyan „gömbölyded” évfordulójánál tartunk. 105 éves a Fodor Zeneiskola, amelynek a jogutódja a Tóth Aladár Zeneiskola.

Rengeteg személyes élmény tolu fel ilyenkor, hiszen 1963-ban vagy 64-ben én magam is bekopogtam az Andrássy út 40-es számú házába, hónom alatt egy kis játék xilofonnal. Akkor I. számú Körzeti Zeneiskolának hívták, megpróbáltam felvételizni, ami sikerrel történt meg.

Jellemző az akkori idők paradicsomi helyzetére, hogy eljátszottam egy népdalt ezen a kis xilofonon, aztán egy úgymond „saját szerzemény”-t, utána tapsoltattak és énekeltek, majd megkérdezték: kisfiam, milyen hangszeren szeretnél tanulni? Én pedig azt mondtam: csellón.

Erre felállt egy nagy mackószerű néni, aki, mint kiderült, a szakfelügyelő és legendás tanár, Mata néni, Korda Imréné volt. Ő átment a másik szobába, előhozott egy feles csellót, a kezembe nyomta és azt mondta: holnapután gyere órára. Aztán végül nem ebben az épületben, hanem a Kertész utcai Gyakorló Iskolában voltak az óráim.

A zenei pályám kezdete tehát a VI. kerületi Zeneiskolához fűz. Akkoriban nem tudtam,

milyen értékes és maradandó munka folyt itt, milyen fantasztikus tanári kar tanított, milyen műhelymunka jött létre, hogy a tanárok között ott volt Dobszay László, Máriássy István, akiknek a pedagógiai tevékenységük mellett pedagógiai írásaik és pedagógiai kiadványaik is a VI. kerületi Zeneiskolában eltöltött időszak alatt keletkeztek. S azt sem tudtam – miközben én magam is a Czövek féle zongoraiskolából tanultam – , hogy ennek az iskolának Czövek Erna volt az igazgatója. És még sok mindent nem tudtam: például, hogy Bántai Vilmos volt a fuvolatanár, akinek legsikeresebb növendéke, Adorján András ma megtisztel bennünket a jelenlétével, s aki Münchenből erre a délutánra repült vissza hozzánk, illetve régi Alma Materéhez.

De menjünk vissza a kezdetekhez, 1903-hoz, amikor Fodor Ernő a Zeneakadémia végzős hallgatójaként kitalálta, hogy az intézmény közelségében létrehoz egy olyan magán zeneiskolát, amely egyrészt előkészít a zeneakadémiai tanulmányokra, másrészt a zenetanárképzésben és az amatőrképzésben is nagy szerepet játszhat. Nos, a Fodor Zeneiskola olyan

ZET GYERMEKEI!”

évfordulója tiszteletére (1903/1904 – 2008/2009)

sikeresen működött a kezdeti időben, hogy az első világháború vége felé már több mint ezer növendéke volt. Nagyszerű tanárok dolgoztak itt, sokan párhuzamosan a Zeneakadémiával, mint pl. a híres Kovács Sándor, a magyar zenepszichológia úttörője, de itt tanított Waldbauer Imre kamarazenét, akiről sokat nem kell mondani, hiszen a Waldbauer quartett primáriusaként Bartók-vonósnégyesek bemutatója, Kodály első szerzői estjének quartett-bemutatója fűződik a nevéhez, itt tanított Prahács Margit, aki később a Zeneakadémia könyvtárának igazgató asszonya lett, s még egy sor jeles muzsikus.

A kiváló ötlet és a zseniális alapító jóvoltából a Fodor Zeneiskola egészen 1944-ig virágzott, amikor az amúgy is sötét fellegek összezárultak Budapest ege felett. Fodor Ernő megbetegedvén meghalt 1944-ben. Néhány éves átmeneti időszak után 1950–1951-től kezdődött meg a zeneiskolák államosítása, s ekkor kapcsolódott be az egykori Fodor Iskola abba a nagy zeneiskolai hálózatba, aminek mind a mai napig köszönhetjük, hogy a magyar gyerekek közül sokan tanulnak zenét. S többek között a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem sikeres működésének feltétele, hogy egy-egy ilyen zeneiskolában 600-800 gyerek kiváló tanároktól tanulhat, ugyanolyan magas színvonalon, mint annak idején a Fodor Zeneiskolában és később a 60-as években.

El kell mondanom Hölgyeim és Uraim, hogy a magyar zeneiskolai hálózat egyike a külföldiek által a leginkább számon tartott pozitív, magyar jelenségeknek, még olyan országok is irigyelnek bennünket, mint Ausztria, márpedig az a zene országa, ahogyan ők magukról ezt mondják. És ez valóban így van, de

még Ausztriában sincs meg az alsó fokú képzés hasonlóan kiépített rendszere, ez a fajta professzionalizmus. Ezt éppen a minap tudtam meg az osztrák kultúrintézet új igazgatójától. Hát még mennyire figyelnek és irigyelnek bennünket Amerikából, Ázsiából, ahol szeretnének kialakítani hasonlót!

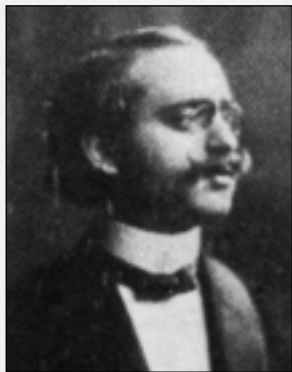
Remélem, nem lesz a magyar kultúr- és oktatáspolitikai olyan szűklátókörű, hogy ezen a hálózaton, ezen a csodálatos, világraszóló örökségen rést ütne, hiszen a zeneiskolák zavartalan virágzása mindannyiunk elemi érdeke.

Hölgyeim és Uraim, ezekkel a szavakkal kívánok most Önöknek nagyon szép délutánt, egy olyan délutánt, ahol a múlt és a jelen találkozik itt a Zeneakadémia Nagytermében. Hiszen azok a híressé vált növendékek fognak játszani, akik valaha ebben az iskolában tanultak, mint a már említett Adorján András mellett Dés László, Schöck Atala, Lantos István, Oláh Vilmos. Kedves és szép alkalom, ahol régi növendékek növendékeikkel (pl. Lantos István Perényi Benjaminsal, Szakály Ágnes Lukács Miklóssal) is együtt muzsikálnak majd. Mindez olyan érzelmi többletet ad az embernek, amiért érdemes beülni vasárnap délután a Zeneakadémia Nagytermébe. A Zeneakadémiának az is feladata, hogy ünnepi keretek között mutassa fel a zenepedagógia folyamatosan megújuló hagyományait. és határozottan álljon ki a magyar zene talán legfontosabb ügye mellett.

Dr. Batta András,
a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem
rektora

(Elhangzott 2009. március 1-jén a Zeneakadémia Nagytermében)

EPIZÓDOK A FODOR Z

„Fodor Ernő, mint egy elszegényedett és sokgyermekes fehérmegyei földbirtokos család sarja, 1878-ban született Csabdin. Minthogy a zene iránt való hajlamát és abszolút hallását már korán felismerték, elhatározta, hogy zenei pályára lép. A Nemzeti Zenedéből, ahol tanulmányait

megkezdte, a Zeneakadémiára került, s amit ott tapasztalt, az érlelte meg benne a tervét, hogy zenepedagógus lesz és megalapítja az iskoláját, mely keletkezésekor szellemével és merészségével a magyar zenepedagógia történetében példátlan feltűnést keltett... Külföldre ment tanulmányútra, bejárta egész Európát, végigtanulmányozta Bécs, Berlin, London, Róma, legnevezetesebb zeneintézeteit, közben Perotti Gyulával és Földessy Arnoldal hangversenyeken lépett fel. 1903 nyarán elszegődött zenei nevelőnek egy gazdag földbirtokos családhoz. A vidéki kastélyban teljes ellátást és négyszáz korona fizetést kapott. Ebből a négyszáz koronából nyitotta meg zeneiskoláját 1903 őszén az Andrássy út 40. számú ház harmadik emeletén.

...Az intézet tíz tanára közül többen a Zeneakadémián is tanítottak. Az első esztendőben 160 növendék iratkozott be az intézetbe. Nagy meglepetés várt ott rájuk. A zeneiskola komoly iskola volt. Pontosnak kellett lenni, rendesnek, szorgalmasnak. A tanárok úgy viselkedtek, mint az „igazi” tanárok. Nem komáztak a gyerekekkel, szigorúak voltak. Megtörtént az a példátlan eset is, hogy megbuktattak, kicsaptak az iskolából hanyag növendéket, tekintet nélkül a tandíjfizető képességére... Egy magániskolából!... Egész zenei Pest erről beszélt.”

(Fodor Gyula összefoglalója az iskola indulásáról a 25 éves jubileumra kiadott évkönyvből.)

*

„Zeneiskolánk, fennállásának négy éve alatt, a főváros magánintézetei között – büszkén vallhatjuk – az elsővé nőtte ki magát. Parancsoló szükségként állott elénk, hogy az intézet megfelelő, célszerű beosztású s minél nagyobb számú tantermet szolgáltató új otthont leljen. Ilyenül kínálkozott többek között, mint a fekvésénél és kezelhetőségénél legtöbb előnyt ígérő helyiség, a Hagenmacher-háznak az Andrássy út és a Liszt-Ferenc tér szögellésébe eső része, teljes második és harmadik emeletével.

A két emeleten összesen harminc szoba áll rendelkezésünkre. Ezeknek nagyobb részét tantermeknek osztottuk be, gondoskodván arról, hogy minden egyes tanterem a zeneoktatáshoz szükséges felszerelésekkel teljesen el legyen látva.

Az intézet fennállása alatt gyakorta éreztük hiányát egy nagyteremnek, ahol az intézeti versenyek, kisebb hangversenyek, összp próbák, vizsgálatok stb. megtartandók lettek volna. Nagy fontosságot tulajdonítottunk annak, hogy a növendékek már a versenyeken, próbákon, vizsgálatokon is hangverseny-zongorán játszanak. Ez oknál fogva az igazgatóság Blüthner hírneves lipcsei gyáros egy kiváló szerkezetű gyártmányát, 2 m 70 cm hosszú hangverseny-zongorát szerzett be az intézet hangversenyerme részére. A díszterem mintegy 130–150 személy befogadására alkalmas.”

(Fodor Ernő, 1907. május)

*

„Intézetünk megerősödésével párhuzamosan emelkedett azon növendékeink száma, kik nemcsak szórakozásból, kedvtelésből tanulnak zenét, hanem hivatásként azért, hogy majdan, mint zenészek, mint zenetanárok keressék meg kenyerüket.”

(Fodor Ernő, 1909. május)

*

„Az aggodás, a kétségbeesés, remény és a

iskola volt.”

ENEISKOLA ÉLETÉBŐL

drágaság napjaiban, esztendejében a muzsika, ha nem is a béke gondtalan vidámságával, de a kötelességteljesítés komolyságával szólt az intézet falai között, a háború rettentő viharában is serényen vetettünk, hogy a békében a kultúra nagy áradása annál dúsabb legyen. Tanáraink, diákjaink közül katonákat adtunk, a hadseregnek meleg ruhát kötöttünk, gyűjtöttünk a vak vitézeknek, részt vettünk a hadikölcsönben, mindezt a magunk elé tűzött munka derekas elvégzésén felül.

A magyar, a pesti zenei élet van már olyan fejlett, hogy elbír egy világháborút. A zene, a zenetanítás nem luxus többé, de komoly szükséglete városunknak és a múzsákat már nem hallgattatja el a fegyverek rianása.”

(Évkönyv, 1915)

*

„Tizenhat házi koncert volt az idén és két nyilvános hangverseny és a tizennyolc koncert közül tündökölve világít ki: *öt magyar este*. [...] Egymás után öt magyar koncertet rendeztünk, bámulatba ejtve a publikumot azokkal a kompozíciókkal, amelyekről szokás beszélni, de amelyeket nem nagyon volt szokás játszani és amelyekről most végre kiderült, hogy valóban olyan kitűnőek, amilyen volt a hírük. [...] Rájöttünk arra, hogy a magyar zene úgynevezett problémájának megoldása a zeneiskolák kezében van. Játsszani kell a magyar komponisták műveit így hangzik a felelet a magyar zene fejlesztésének kérdésére.

[...] Siklós Albert szerzői estjén a siker teljesebb nem is lehetett volna. A közönség tapsolt, a sajtó helyeselt, a kiadók örültek, vállalkozási kedvük – a saját kijelentésük szerint – nőtt. Zeneszerzőink közül pedig többen, köztük olyan kitűnőségek, mint Bartók, Bloch, Bodó, Buttykay, Dienne, Chovan, Hubay, Kacsóh, Lányi, Polónyi, Radnai, Siklós, Szabados, Szendy, Szerémi, Szirmai, Tarnay, Weiner stb. – látván az érvényesülés új lehetőségeit – haj-

landóknak mutatkoznak arra, hogy pedagógiai célra is alkalmas, az alacsonyabb osztályú növendékek számára is megközelíthető szerzeményeket írjanak. Ami végül a közönséget illeti, nos, mi egy pillanatig sem voltunk kétségekben aziránt, hogy közönsége lesz ezeknek a magyar estéknek, lelkes és sok. Volt is.”

(Évkönyv, 1916)

*

„Az elmúlt tanévben hetvenöt növendékünk vizsgázott sikerrel a Zeneakadémián, közülük tizenhárman befejezték intézetünkben tanulmányaikat, mégpedig – a Zeneakadémia vizsgálóbizottságának tanúsága szerint – meglepően jó eredménnyel. A tizenhárom IV-ik akadémiai osztályú növendékünk közül egy kitűnő, nyolc jeles és négy jó eredménnyel tette le a vizsgát. [...] Közülük Prahács Margitnak ítélte az Orsz. Tanárvizsgáló Bizottság a Fodor Ernő-féle 300 koronás pedagógiai ösztöndíjat.”

(Évkönyv, 1918)

*

„Az 1918-19. iskolai év kialakulásába beleért a világtörténelem. A nagy összeomlás, a forradalom és a kommün fergetege mindent feldúlt, hogyan kímélte volna iskolánkat? Az új magyar történelem legrettenetesebb időszaka; fekete esztendeje az intézet történetének is és, hogy kikerültük a teljes összeomlást, ez a körülmények véletlen és szerencsés összetalálkozásán kívül annak a következménye, hogy az intézet magas színvonalát még a kommün illetékes hatóságai is megbecsülték és csínyjában bántak az iskolával. Nem akarták magukra venni a felelősséget ilyen jelentékeny kultúrérték megsemmisítéséért.”

(Évkönyv, 1920)

*

„A Vallás- és Közoktatásügyi Miniszter 1921. szeptember havában kiadott rendeletével szabályozta a zeneiskolák ügyét. A rendelet

megszünteti a zenetanítás körül elburjánzott visszaéléseket azáltal, hogy zeneiskolák nyitását és fenntartását állami engedélyhez, a zenetanítói működést a Zeneművészeti Főiskola képesítéséhez köti. Egyben a magán-zeneiskolák felügyeletét is életbe lépteti és felállítja a zenei Szakfelügyelőséget. Intézetünkben az ismertett reformintézkedések nem jelentettek különösebb változást. Mi már tizenkilenc évvel ezelőtt életbe léptettük mindazokat a rendszabályokat, amelyeket a miniszteri rendelet előír.

Hangversenyeink ez évben is jelentős szerepet töltek be Budapest zenei életében. Zenekari hangversenyünk, melyet Kerner István főzeneigazgató vezénylete mellett ez évben is a Filharmóniai Zenekar közreműködésével rendeztünk a Zeneakadémia nagytermében, ismét tanúságot tett eredményeinkről, elismerést váltva ki úgy a szakmai körök, mint a sajtó részéről. Különös érdekessége, nem mindennapi eseménye volt ennek a hangversenynek a 8 éves kis Földes Andor, Senn tanárnő tanítványának szereplése, aki Mozart B-dúr zongoraversenyét játszotta. Általános a vélemény, hogy a szinte rejtélyesen zseniális gyermekben új csillag tűnt fel a zeneművészet egén s hogy a kis Földes Andor neve még nagy dicsősége lesz a magyar zenekultúrának.”

(Évkönyv, 1922)

*

„Házi hangversenyeink rendezésénél jól bevált kettős elv vezetett. Első a közvetlen pedagógiai cél: a korai nyilvános szereplés gyakorlatával kiküszöbölni az idegrendszer természetes gátlásait. A másik talán még ennél is fontosabb: az egymás játékára figyelő növendékeket megismertetni a zeneirodalom különböző irányjaival, korszakaival, stílusaival, elsősorban a magyar zeneirodalom java termékeivel.”

(Évkönyv, 1923)

*

„Az elmúlt tanév feltűnő jelensége a közép- és felsőosztályú növendékek létszámának erős növekedése. Ennek magyarázatát abban látjuk, hogy egyre többen vannak olyanok, akik megkezdett zenei tanulmányaikat be akarják

fejezni, mégpedig azért, mert a zenei pályát kenyérkereső pályának tekintik. Joggal, mert az elnyert zenei képesítés számos téren nyújt még a mai rossz viszonyok közt is elhelyezkedési lehetőséget vagy tisztes megélhetést.”

(Évkönyv, 1925)

*

„1928 júniusában 25. tanévét fejezte be a Fodor Zeneiskola. Közel húszezer növendék iratkozott be e negyed század folyamán intézetünkbe: az intézet „családja” e szerint jelentékeny súlyú művészi közösség ma Magyarországon. Nem kevés büszkeséggel állapítjuk meg, hogy kevés emlékünnap volt Magyarországon, melyen oly sok közvetlen, őszinte és erős rokonérzés nyilatkozott volna meg, mint a Fodor Zeneiskola jubileumán.

Az április 30-i ünnepi hangversenyen magyar zeneszerzők szerzeményei, közöttük intézetünk két zeneszerző tanárának művei szerepeltek. Az est Berg Lili zongoraversenyével kezdődött és Reschofsky Sándornak erre az alkalomra készült énekkari művével fejeződött be. A műsor számait a Filharmóniai Társaság zenekara kísérte gondos szeretettel, s a jubileumtól függetlenül is ünnepivé avatta az estét az a tény, hogy a hangverseny vezetését Dohnányi Ernő vállalta magára, akinek az intézet halás szívvel mond köszönetet a megtiszteltetésért.

Írásban és szóban sok százan köszöntötték a jubileum alkalmából intézetünket, megalapítóját és vezetőjét. A szeretetnek és a megbecsülésnek ezekből a megnyilvánulásai-ból merítünk erőt ahhoz, hogy hagyományainkhoz híven folytassuk munkánkat a magyar zenekultúra és a jobb jövő érdekében.”

(Évkönyv, 1927)

*

„Intézetünk kulturális és pedagógiai jelentőségét beszédesen szemlélteti az a hangverseny, melyet az intézet tanítványai rendeztek. Rados Dezső tanár növendékeinek a növendékei szerepeltek ezen a hangversenyen. A műsor minden számát azzal a jóleső érzéssel hallgathattuk, hogy pedagógiai működésünk

a második generáció számára is megtermi a gyümölcsét.”

(*Évkönyv, 1931*)

*

„Sándor György, Fodor Ernő Zeneiskolájának legkiválóbb növendéke, egész estét beöltöző műsorral mutatkozott be az intézet negyedik nyilvános hangversenyén. Kevés növendéknek jut ki ilyen szerencse, kevés növendék rendezheti így első, önálló, nagy zeneakadémiai hangversenyét. De Sándor György megérdemli ezt a kitüntető bizalmat. Szép és gazdag műsort játszott végig. Külön dicséretet érdemel, hogy a második rész kizárólag magyar szerzők [Bartók, Kodály és Liszt] műveiből állott.”

(*Pesti Hírlap 1931. május 23.*)

*

„Bár a válság a legtöbb kultúrintézmény létalapját is veszélyezteti, intézetünk ma is, a világválság tetőpontján, szilárdan áll és elveiből mit sem engedve, ma is ugyanazokat az eszményeket szolgálja, mint megindulásakor és azóta, közel három évtizede.

Növendékeink szüleinek köszönhetjük, hogy zavartalanul folytathattuk kulturális munkánkat. Az ő bizalmuknak, ragaszkodásuknak és annak a körülménynek, hogy a középosztálybeli szülő inkább mindent megvon magától, de taníttatja a gyermekeit.

Az elmúlt évben, tudjuk, egész sor régi vállalkozás omlott össze, az ipari, kereskedelmi, tudományos és művészeti intézetek és intézmények egész sora vívta hősi küzdelmét a létért, intézetünk azonban ugyanolyan, sőt talán nagyobb eredményeket ért el, mint az előző években és a növendékek létszáma mindössze csak körülbelül tíz százalékkal csökkent az előző év létszámához képest.

Hogy azonban ennek a kis százaléknak is, amely anyagi okok miatt nem folytathatta megkezdett tanulmányait, lehetővé tegyük a továbbtanulást és a szülők terhein könnyítsünk, döntő lépésre határoztuk el magunkat: átmenetileg, a gazdasági válság tartamára leszállítottuk a tandíjakat és a beírási díjat.”

(*Évkönyv, 1932*)

„Harminc hangversenyt rendeztünk: öt nyilvános volt a Zeneakadémia nagytermében. Tanulságos volt az a hat estére kiterjedő sorozat, melynek azt a címet adtuk »A zene fejlődése a 17. századtól napjainkig«. A hangversenyeket előadások vezették be, melyeket Kálmán György, Sprenger Lajos, Zoltán László, Hanák Árpád, Berg Lili és Kadosa Pál tanárok tartottak.”

(*Évkönyv, 1933*)

*

„Az intézet Önképzőköre a magyar zene szolgálatába állította ezévi működését. A kiváló tanárelnök: Szatmári Tibor, irányítása mellett Bartók Béla, Dohnányi Ernő, Hubay Jenő és Kodály Zoltán műveit szólaltatták meg ezen a négy estén, amelyeken a zene-költők is megjelentek. Növendékeink határtalan lelkesedéssel köszöntötték intézetünk falai között a magyar zene nagyjait. A hangversenyeken a kiváló zeneszerzők költészetét jeles zeneesztétikusok méltatták: Bartók Béláról H. Berg Lili, Dohnányi Ernőről Papp Viktor, Hubay Jenőről Fodor Gyula, Kodály Zoltánról Molnár Antal tartott magas színvonalú előadást. A műsoron legnagyobbreszt intézetünk tanárai és növendékei szerepeltek, de fellépett mellettük a magyar zenei élet több művésze is. Így Basilides Mária énekművésznő, Elek Szidi énekművésznő, Földes Andor zongoraművész, Hütter Pál gordonkaművész, Kósa György zongoraművész; Neufeld Andor hegedűművész, Dr. Palló Imre énekművész és Zathureczky Ede hegedűművész. A zeneiskola igazgatósága ezen a helyen is köszönetet mond Bartók Bélának, Dohnányi Ernőnek, Hubay Jenőnek és Kodály Zoltánnak, mert megjelenésükkel tisztelték meg az intézetet és köszönetet mond a közreműködött zeneesztétikusoknak és művészeknek is.”

(*Évkönyv, 1934*)

*

„1936 a magyar zene szent éve. Liszt Ferenc születésének 125., halálának 50. évfordulóját ünnepelte ebben az esztendőben a magyar nemzet. Intézetünk nagyszabású

hangversenysorozattal vette ki részét az ünnepekből. A tizenkét hangversenyből négy növendékhangverseny volt, a többi nyolc esetén kiváló esztétikusok méltatták Liszt Ferenc jelentőségét: Kálmán György, dr. Kókai Rezső, Molnár Antal, Sprenger Lajos, dr. Szabolcsi Bence és kitűnő zongoraművészek, Fischer Annie, Hanák Árpád, Herz Lili, Károlyi Gyula, Petri Endre és Szatmári Tibor Liszt Ferenc ismert művein kívül a zeneköltő sok olyan szerzeményével ismertették meg a növendékeinket, amelyek vagy egyáltalán nem, vagy csak ritkán szerepelnek a hangversenyek műsorán.”

„Jazz tanszakaink iránt már a tavalyi első évben nagy érdeklődés mutatkozott. Mint-hogy a júniusi beiratásokon azt láttuk, hogy az érdeklődés még fokozódott, [Fejér György és Ránki György mellé] új tanáruul szerződöttük Adler Oszkár jazz-zongoraművészt.”

(Évkönyv, 1937)

*

„Az európai háború első napja, 1939. szeptember elseje, egybeesett idei tanévünk megnyitásával. Feszült idegekkel kezdtük meg a tanítást, de bizalommal tekintettünk a jövő elé, mert bizton reméltük, hogy a versailles-i igazságtalanságok ellen viselt háború Trianon átkát is eltörli és meghozza azt, amit két évtizeden át imádságunkba foglaltunk: Magyarország feltámadását.

A háborús légkörben is híven teljesítettük kötelességünket. Még a zord tél által elő állott tüzelőanyag hiány sem bénította meg munkánkat egy nap rendkívüli szünetet sem tartottunk, úgy, hogy idei munkánkat a különlegesen nehéz viszonyok nem befolyásolták kedvezőtlenül.

Versenyeink, házi- és nyilvános hangversenyeink, valamint az intézetben és a Zeneművészeti Főiskolán tartott vizsgák mind arra vallanak, hogy nemcsak tanáraink, hanem növendékeink is, megértvén az idők komolyságát fokozott buzgalommal álltak helyt kötelességüknek.”

(Évkönyv, 1940)

*

„Iskolánk tanára, Végh Sándor két önálló hegedű-hangversenyt adott, a Zeneművészeti Főiskola nagytermében, ahol bemutatta Veress Sándor és Kadosa Pál hegedűversenyeit. [...] A Hangversenyzenekar finn estjén Sibelius hegedűversenyét játszotta. A budapesti Rádióban dr. Dohnányi Ernő vezénylete mellett a Budapesten felfedezett Dittersdorf hegedűversenyét mutatta be, zenekari kísérettel.”

(Évkönyv, 1941)

*

Intézetünk nemcsak a növendékek iskolája volt. Előiskolája volt mindig a fiatal zene-tanároknak is, akik az iskolában szerzett gyakorlatuk révén a legelőkelőbb pozíciókban helyezkedtek el. Büszkén valljuk, hogy a Zeneművészeti Főiskola sok esetben tanáraink közül választotta a tanárait. 22 olyan tanár tanít vagy tanított a Főiskolán, akik intézetünk megbecsült tanárai voltak. Ezek a következők:

AMBRÓZY BÉLA	RADNAI MIKLÓS
ÁBRÁNYI EMIL	SENN IRÉN
BÖSZÖRMÉNYI NAGY BÉLA	SIKLÓS ALBERT
CSÓKA BÉLA	TARNAY LAJOS
CSUKA ETEL,	TEMESVÁRY JÁNOS
GÁL MARGIT	THOMA JÓZSEF
KERPÉLY JENŐ	WALDBAUER IMRE
KUN LÁSZLÓ	PRAHÁCS MARGIT
LAURISIN MIKLÓS	VÁRKONYI BÉLA
MALECZKY BIANKA	VÉGH SÁNDOR
MESZLÉNYI RÓBERT	WEINER LEÓ

A háborús viszonyok okozta szünet ellenére versenyeink és hangversenyeink valamint évváró vizsgáink a szokott színvonalon folytak le. Tanáraink és növendékeink fokozott szorgalma lehetővé tette, hogy az évközi kényszerszünet által okozott mulasztást pótolják és így a vizsgákon az előírt teljes tananyagból vizsgázzanak növendékeink.

(A Fodor Zeneiskola utolsó évkönyve a negyvenedik tanév elején, 1943)

**Korabeli dokumentumokból
összeállította: Szitha Tünde**

RÉGI IGAZGATÓINK EMLÉKEZNEK

Nem voltam sokáig igazgató az iskolában, de szinte az egész tanári munkásságom ide kötődik. A színpadon állva úgy éreztem, az elmúlt évek gyorsan, de eredményesen teltek, mind az iskola, mind a magam szempontjából. Rendkívül jó érzés volt, hogy az intézmény vezetése érzi, hogy a régi igazgatók munkája is benne van ezekben az eredményekben és fontos számukra, de a tanári kollektíva számára is a véleményünk, a jelenlétünk. Márai Sándor idézete jutott a színpadon az eszembe. *„Akárhová menekülsz, munkába, szerepbe vagy magatartásba, az emberek nem engednek el, utánad nyúlnak, megkövetelik, hogy részt vegyél mozgalmakban, megosszad gondjait, terveiket és reménységeiket, kabátod szárnyát rángatják,... ha elvonulsz a közös feladatok elől. Bele kell nyugodnod – s ha művész vagy, gondolkodó, szemlélődő ember, nem könnyű ez! – hogy az emberekkel kell tartanod. Velük kell sírnod és nevetned, s boldog és elégedett is úgy lehetsz csak, ha ők engedik.”* (Füveskönyv)

Büszke vagyok, hogy ebben az iskolában

Dr. Batta
András

Miniszteri Elismerő Oklevél átadása

Dr. Hegedűs
Károly

dolgozhattam és dolgozhatok, de az is jó érzés, hogy magam mellett tudhatom a kollégák, a gyerekek, s a szülők szeretetét.

Kovács Kálmánné

1985-2005: 20 év, sok munka, szép eredmények.

1986 őszén vette fel az iskola Tóth Aladár nevét. A budapesti és országos versenyeken és fesztiválokon növendékeink mindig kimagasló eredményeket értek el. Megalakultak az együtteseink: Ifjúsági Zenekar, Tücsökzenekar, Fuvolazenekar, Gitárzenekar, Gyermekkar. Megünnepeleltük az iskola fennállásának 100. évfordulóját. Még sok-sok szép emléket sorolhatnék, de pár mondatban ez leírhatatlan. Közös sikereinkben jelentős szerepe volt az iskola tanárainak, akik magas szakmai tudásukkal, felelősséggel, szeretettel, odaadással végezték munkájukat. Így lassan nemcsak Terézváros és Budapest, hanem az egész ország megismerte a Tóth Aladár Zeneiskola nevét. Köszönöm Kollégák! Szép volt!

Wambach Ferencné

Fehér Lászlóné
(1975–1982)

Kovács Kálmánné
(1982–1985)

Wambach Ferencné
(1985–2005)

Magyar Margit
(2005–)

EMLÉKEZVÉN A TÓTH ALADÁR ZENEISKOLÁRA

1971-ben iratkoztam be a VI. kerületi Zeneiskola klarinét szakára. Eszem ágában sem volt klarinétot tanulni, szaxofonozni szerettem volna, de azt viszont nagyon. '71-ben nem volt egyszerű szaxofon tanárt találni. Egy barátom ajánlotta a zeneiskolát, akivel már egy éve hallgattunk jazz zenét szinte minden nap, együtt fedeztük fel és rajongtunk a jazz történet nagy alakjaiért, de nem ragadtunk le egy műfajnál. Wagner, Bartók, Sztravinszkij és a progresszív rock zene ugyanúgy terítéken volt.

Mivel John Coltrane Love Supreme című lemeze villámcsapásszerű hatással volt rám, eldöntöttem, mindenáron szaxofonos leszek. Elmentem hát a zeneiskolába Baritz Ferenc tanár úrhoz, aki akkor nekem, fiatal kamasznak, régi vágású kedves öreg bácsinak tűnt. Azt hiszem ma is annak tűnne. Nem jazz zenész volt, az Operett színházban klarinétozott és szaxofonozott felváltva. Mikor elmondtam neki, hogy szaxofonon szeretnék tanulni, ő elmagyarázta, hogy – ha jó szaxofonos akarok lenni –, akkor előtte feltétlenül meg kell tanulnom klarinétozni. Ma már tudom, hogy ez nem így van, de teljesen tudatlanul elfogadtam a tanár úr konzervatív, klasszikus tanítási módszerét. A klasszikus felfogás szerint a szaxofon a klarinét mellékhangszere, azokban a klasszikus darabokban, amelyekben szerepel szaxofon, klarinét művészek játsszák a szaxofon szólamot. És ez természetes. Csakhogy nekem eszem ágában sem volt klasszikus szaxofonossá válni. Én jazz zenész akartam lenni, a legvadabb fajtából. Ahol az egyéni hang számít, és nem a szép kerek, sima. De egy percet sem haboztam, szeptemberben, évadkezdéskor nekiláttam a klarinét tanulmányoknak, napi hat órai gyakorlással. Baritz tanár úr óráinak eredményességét bizonyítja, hogy márciusban felvettek a konzervatóriumba, klarinét szakra. Oda is csak ad-

dig jártam, amíg le nem érettségiztem, aztán rohantam felvételizni a jazz-tanszakra. De konzervatóriumi tanulmányaim közben is jártam a zeneiskolába, csak már szaxofont tanulni. Ezt persze titokban tehettem, mert akkoriban a konzervatóriumban nem nézték jó szemmel az efféle elhajlókat, renegátokat. Előbb-utóbb persze lebuktam, de akkor sem hagytam abba. Jó volt Baritz tanár úrhoz járni, szelíd kedves ember volt, és türelmes tanár. Jó volt az iskolába járni, semmivel sem összehasonlítható hangulata volt az Andrassy útnak, a régi patinás épületnek. Közel az Abázia egy teára, közel az Opera egy operára, és még minden új és érdekes, és persze előttem az élet.

Dés László

JUBILEUMI HANGVERSENYÜNK – ahogyan vendégeink hallották –

Különösen szép ünnep számomra (remélhetőleg valamennyi jelenlévő számára) ez a mai nap. A tavasz nyitányához illő jubileumi koncert a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen, szívet-lelket melengető, füleket gyönyörködtető szölamokkal. Megható látni, hallani, hogy a zeneművészetért élő, dolgozó mesterek, tanárok, a zenét tanulni szerető és akaró művészpálcák – közöttük már érett művészek – üzeneteiket képesek nem csak szavakban kifejezni. Fegyelmettségük, törekvésük, akaraterejük minta lehet (az is!) nekünk felnőtteknek is. A kedv, a mosoly – amely az előadó-művészekről árad – nagy szükség – manapság különösképpen.

Külön öröm számomra, hogy Terézváros jó hírnevét öregbítő művészekkel, iskolaigazgatókkal találkozhattam, és megismerhettem az Egyetem rektorát is.

Dr. Hegedűs Károly
Terézváros alpolgármestere

*

Mint minden évben, idén március elsején is kíváncsian vártuk ezt a kora tavaszi, mindig sok meglepetéssel szolgáló zeneiskolai koncertet. Miközben Édesapámmal helyet választottunk, örömmel üdvözlöttük gitártanárnőmet és gyermekeit is a közönség soraiban.

Az első műsorszámhoz bevonult a Tóth Aladár Gyermekkar – melyben osztálytársnőim is énekeltek –, és együtt a Vonószenekarral Purcell: Come ye sons of Arts című angol nyelvű, ritkán hallott, különleges, barokk hangzású zenedarabját adta elő. Ezután következtek a köszöntők és beszédek, amelyek alatt a zeneiskola növendékei a színpadon maradtak.

A műsor második zeneszáma Stamitz: B-dúr klarinét-kettősversenye volt, melyben Szokolay Balázs mélyen átélt, mesteri kísérő zongorajátéka emlékezetes, kivételes élmény maradt számunkra.

Ezután a zongoráé maradt a főszerep, és

Debussy négykezes, a kellemes érzéseket ébresztő Kis szvit következett, melyet Rosztropovics Humoreszk című gordonka darabja követett. Szabó Ildikó virtuóz és gyors vonómozgásokat igénylő, expresszív gordonkajátéka nagy sikert aratott.

Szünet előtti meglepetésként Dész László (volt növendék) és Nemes István: Valahol Európában című musicaljének fülbemászó részlete következett: „...a zene az kell, hogy ne vesszünk el, hogy mégse adjuk fel... a zene az kell, mert körülölel, és nem vesszünk majd el... A zene az kell, mert nem adjuk fel, egy ritmus vagy jel, csak ne vesszünk most el, a zene az kell, mert körülölel, ha van elég szív, a dal az csak így lesz szép!” E dal és szöveg a zeneiskolások és a hallgatóság körében a zeneünnep élményét tovább emelte és egyúttal azt is üzent, hogy zene nélkül kevesebb lenne Magyarország, melynek – mint a bevezetőben hallottuk – egyedülálló zenetanítási hagyományai vannak.

A szünet után Bartók Béla: Román népi táncait Lukács Miklós és egykori tanára, Szakály Ágnes szólaltatta meg cimbalmon. Szakály tanárnőt már a közös gitár és cimbalom koncertekről ismertük. A cimbalom kivételes hangzása és a tanárnő elmélyült játéka ismét nagy hatással volt ránk, és a tapsból hallhatóan az egész hallgatóságra.

Haydn egyik Divertimentójának két tételét (Fodor Ferenc átíratában) a gitárosok játszották, melyet, mint gitárszakos növendék, nagy érdeklődéssel figyeltem. Elgondoltam, milyen lenne, ha én is ott ülnék közöttük...

Widmann: Badinerie című fuvoladarabját iskolánk egykori növendéke, a nemzetközi hírnű Adorján András előadásában hallhattuk. A Németországban élő művész – mielőtt játszani kezdett – visszaemlékezett fiatalkori zenetanulmányi élményeire, és néhány vicces történetet is mesélt azokból az időkből. Ezután szenzáci-

ós, zenei humorral, ötletességgel átítatott előadása következett, mely még tovább fokozta az ünnepi hangulatot.

Iskolánk egykori hegedűs növendékei, Oláh Vilmos és Kállai-Kis Ernő Wieniawski: Duo-ját játszották, mely előadásnak a virtuozitása és kivételes jellege meghatározó és megkapó volt.

Alessandro Marcello: d-moll Concertójának II. és III. tételét a Jubileumi Zenekar adta elő Nemes Balázs trombitaszólójával, mely szólójáték a trombitaszakosok szívét melengethette meg, megmutatva a trombita csodálatos hangját és kevésbé számon tartott érzékeny hangzását. Igazán kivételes zenei élményben volt részünk e fülbemászó melódia hallatán.

Egy újabb színpadi átrendezés után F. Mendelssohn: Tündérműve következett a Szentivánéji álom című szvitből, amikor Magyar Margit, iskolánk igazgatónője emelte fel a karmesteri pálcát, és felhangzott a nagyszabású mű. Az előadás sikerét – és Gede Éva kórusvezető tanárnőt is – a közönség elsöprő, hosszú tapssal köszöntötte és jutalmazta, és a ráadás sem maradhatott el.

**Fehérvári Zoltán Máté, gitár, 4. osztály
és édesapja: Fehérvári Zoltán Géza**

*

Szeretem a zeneakadémiai koncerteken azokat a tájékoztató feliratokat, amik megjelennek a kivetítőn. Sok érdekes információt tudhattunk meg a művészekről a jubileumi hangversenyen is. Aki nem zenél, az is büszkén olvashatta, hogy az egykori tanítványok messzire elviszik a zeneiskola hírét a nagyvilágba. Nemcsak megörvendeztetik az embereket a zenével, hanem messze földön tanítanak, iskolát hoznak létre.

Nagy élmény volt előben hallgatni Dész Lászlót, és az Operastúdió lelkes csapatát is. Őket még sosem hallottam. Érdekes megfigyelni a zene „hatalmát” a saját gyermekeimen is. Kata lányom előre jelezte, hogy mikor és mire figyeljek, melyik művész miért fontos.

Ő – azokról az emberekről, akik nem zenélnek, azt mondja, hogy nem élnek együtt a zenével. Amikor hazaérünk és fáradt, sokszor megkérdezi, hogy csellózhat-e egy kicsit. Még

akkor sem tudok nemet mondani, amikor sok leckéje van, mert tudom, hogy ez jó hatással van rá, megnyugtatja és felfrissíti.

Pannának szinte barátja a gitár. Mások előtt nem szívesen szerepel, de ha kotta nélkül kezd el játszani, már tudom, hogy hármásban akar lenni a gondolataival – gondjaival, napi eseménnyel – és a gitárjával.

Vízné Sári Ildikó

*

Minden év elején várom a Tóth Aladár Zeneiskola zeneakadémiai hangversenyét, ahol az iskola zenekarai, legkiválóbb növendékei és nem utolsósorban operastúdiója mutatkozik be. Fiam is játszik a vonószekerekben – még nem tudja milyen szép emlék lesz számára évek múltán, hogy játszhatott a Zeneakadémia színpadán.

Ebben az évben különleges műsorral lepett meg bennünket a 105 éve alapított zeneiskola. Zenekarai és művésztanárai mellett az előadóművészként ismertté vált növendékek fellépése emelte az esemény rangját.

A zenekari darabok egy finoman cizellált ékszerdobozhoz hasonlóan keretezték a hangverseny többi műsorszámát. Számomra lélegzetelállítóan szép volt a vonószekerek rövid, ám csodálatos Purcell-előadása, ami fúvósokkal, gyerekekkel, szólóénekesekkel és csembalóval egészült ki.

Az előadásra magammal vittem két gyermekemet is. Ők legszívesebben a kamaradarbokra emlékeznek vissza, különösen a számokra különleges hangszerekre, mint amilyen a klarinét és a cimbalom. Elkápráztatta őket a klarinétverseny lendülete és felcsillant a szemük az ismerős Bartók dallamok cimbalomfeldolgozása hallatán. Mindannyian egyetértünk abban, hogy az együttzenélés öröme leginkább a hegedű duó előadásából sugárzott a közönség felé.

A szóló darabok közül Rosztropovics Humoreszkjének gordonka előadása technikai bravúrjával, a fuvoladarab pedig előadójának közvetlenségével fogta meg a közönséget. Dész László szaxofon-improvizációja a távoli havasokba röptette el képzeletünket, míg végül a

hangszövedékből kibontakozott a mindnyájunk számára kedves népdal dallama: „A csitári hegyek alatt...” .

Egyáltalán nem vagyok opera- vagy dalra-jongó, de a Pomádéból bemutatott részlet óta minden évben külön figyelemmel várom az operastúdió fellépéseit. Idén a musical világába kalandoztak, és a „Valahol Európában”-ből mutattak be egy nagyszabású, közkedvelt részletet.

A műsorvezetők szolid megjelenése, egyszerű előadásmódja engedte érvényesülni az iskola történetéből általuk felolvasott epizódokat.

Mint szülő már negyedik éve kapok ugyanolyan szép kivitelű meghívót, és látogatok el a Zeneakadémiára a színvonalas zeneiskolai hangversenyekre. Köszönöm a zenetanárok odaadó munkáját, a zeneiskola támogatóinak segítségét és mindazok erőfeszítéseit, akik azon fáradoznak, hogy gyermekeink továbbra is magas színvonalon, jó körülmények között fejleszthessék zenei képességeiket.

Hosszú Katalin

*

Ünnepi koncert lesz a Zeneakadémián. Jössz? – kérdezte kolléganőm. 105 éves lett a „Tóth Aladár”! Hogy hagyhatnám ki ezt az ünneplést!

Először is azért sem, mert mind a három gyermekem itt ismerkedett meg a zenével, a zene szeretetével. Mindig hálás leszek ezért a zenepedagógusoknak! Gergő fiamnak még mindig eszébe jutnak dobolás közben Vera néni jó hangulatú szolfézsórái.

Másodszor pedig volt tanítványaim közül is többen felléptek ezen a szép napon. Nemes Balázs első tanítványaim között volt a Bajzában. Nagyon büszkén ültem a nézőtéren, pedig semmi közöm nincs zenei pályafutásához. Régen hallottam Balázst muzsikálni. Felemelő érzés volt hallani kiforrott technikáját. Számomra az est fénypontja, az ő trombitaszólója volt.

Egy iskola számára mindig büszkeség, ha tanítványai sikeres pályát futnak be. Különösen igaz ez egy művészeti neveléssel foglalkozó

iskolánál. Büszke lehet a Tóth Aladár Zeneiskola, hisz igazi nagy művészek zenélését hallgathattuk az ünnepi koncerten.

Remélem 5 év múlva újabb nagy sikerekhez tapsolhatok a jubileumi koncerten!

Bódi Csilla

A Bajza utcai Általános Iskola tanára

*

Március elsejére kedves meghívást kaptunk a Tóth Aladár Zeneiskola jubileumi hangversenyére, mellyel az iskola alapításának 105. évfordulóját ünnepelték. A műsor az iskola kórusának előadásával indult. Itt sok szülő tapsolhatta meg a kórusal fellépő gyermekét. Ezután a volt tanítványok és jelenlegi tanárok produkciói következtek. Néhány volt diák külföldről érkezett haza az ünnepi alkalomra. Nagyon élvezetes, színvonalas előadásokat hallhattunk, láthattunk. Kedves gesztus volt az iskola részéről a régi igazgatónők köszöntése. Köszönjük ezt a tartalmas, szép vasárnap délutánt.

Illésné Papp Judit

*

Kislányommal, Sárival voltunk a jubileumi hangversenyen, mint gitáros növendék, nagyon tetszettek neki a gitárosok. Csodálkozott, hogy ezek a felnőtt tanárok, mind az ő Vali néniénél tanultak kiskorukban. Szép koncert volt, felemelő volt látni kicsiket és nagyokat együtt muzsikálni. A múlt, a jelen és jövő volt együtt a színpadon.

Csarankó György

*

A Zeneakadémia gyönyörű, díszes épület. Nagyon nehéz szavakba foglalni az érzéseimet. Csodálatos hangszereken, gyönyörű darabokat hallgattunk. Az előadók közül Katona Dóra, Maros Dóra és Szalai Ildikó tanít engem is. Jó érzés volt őket a színpadon látni. Legjobban a zenekari előadás és Szabó Ildikó csellójátéka tetszett. Talán egyszer még én is csellózhatok a Zeneakadémia színpadán!

Széphelyi Annamária

8 éves, gordonka

B Ü S Z K E S É G E I N K

ORSZÁGOS ÉS BUDAPESTI VERSENYEKEN DÍJAT NYERT NÖVENDEKEINK

Ágostházy Orsolya	Hrtyan Zsófia	Radics Beatrix
Bakó Dorottya	Kádár Harmatka	Rinkó Gábor
Bócz Patrícia	Kajtár Kinga	Rinkó Sándor
Czakó Miklós	Kenedi Viktorina	Sándor Zoltán
Csány Cecília	Kovács Nóra	Sárközi József
Dalos Margit	Králik Abigél	Sárközi Lili
Dósa Csenge	Lakatos Tamás	Somogyi Eszter
Farkas Jenő	Molnár Veronika	Stadler Csilla
Fehér Norbert	Naszagyuk Júlia	Szemaám Tamás
Foskolos Bettina	Naszagyuk Szófia	Tolnay Lea
Gaál Eszter	Németh Zoltán	Tóth Marcell
Gódor Erzsébet	Oláh Géza	Váradi Gyula
Gulyás Péter	Ónodi László	Varsányi Csaba
Horváth Antónió	Pálóczy Júlia	

ZENEI PÁLYÁN TOVÁBBTANULÓ NÖVENDEKEINK

Horváth Róbert	Németh Zoltán	Schallinger Artúr
Kéringer Dávid	Radics Beatrix	Schildkraut Vilmos
Mezőfi Petra	Rinkó Gábor	Tanai Henriett

AZ ISKOLA TANTESTÜLETE A 2008–2009-ES TANÉVBEN

Igazgató: Magyar Margit – szolfézs

Igazgató-helyettesek:

Jeszenszkiné Dunavölgyi Mária – fagott

Kertészné Véghelyi Kriszta – hegedű

Ácsné Szily Éva – hegedű, zenekar	Kovácsikné Falvay Edit – gordonka
Arató Péterné – korrepetitor	Kovácsné Szabó Zsuzsanna – gitár
Asztalos Enikő – zongora	Lénárd Andorné – oboa, furulya
Bagi Andrea – zongora	Lénárd Hajnalka – zongora
Bánfi Balázs – furulya	Lilik Judit – magánének
Budai Lehel – gitár, gitárzenekar	Maros Dóra – hegedű
Csuhaj-Barna Tibor – jazzbőgő	Márkus Tibor – jazzelmélet
Dely Róbert – jazzgitár	Pallagi Judit – magánének, operastúdió
Derzsi Rita – gitár	Pecze Zsófia – szolfézs
Dinyés Dániel – zeneirodalom	Pozsár Andrea – zongora
Dominkó Csilla – gordonka	Rátonyi Róbert – jazz-zongora
Erőss Erna – gitár	Réti Tamás – zongora
Faragó Laura – népi ének	Rixer Krisztián – ütő
Feketéné	Sárközy Fanni – zongora
Kurcsinka Erzsébet – korrepetitor	Sáráyné Fekete Julianna – hegedű
Félegyházi Bence – trombita	Sárvári Kovács Zsolt – jazzdob
Feltóti Zsuzsanna – hegedű	Scholz Melinda – fuvola
Halászné Veres Zsuzsa – zongora	Somogyi Zoltán – fagott, furulya
Hara Lászlóné – zongora	Sutarski Konrádné – zongora
Harsányi Andrea – zongora	Szakály Ágnes – cimbalom
Horváth Vilmosné – zongora	Szalai Ildikó – hegedű
Ispánki Ferenc – könyvtár	Szilágyi Katalin – zongora
Ispánkiné Gede Éva – szolfézs, kórus	Szilágyi Pálma – kürt
Jelasity Péter – jazz-szaxofon	Szitha Tünde – zeneirodalom
Kaiser Adrienne – zongora	Szoucsek Szilveszter – klarinét
Kardos András – jazzgitár	Valus Gábor – nagybőgő
Katona Dóra – gordonka	Varga Gabriella – fuvola
Kertész Rita – korrepetitor	Vass Valéria – gitár
Kiss Anna – szolfézs	Vékony Ildikó – cimbalom
Kohán István – klarinét	Zalaba Gyöngyi – fuvola, fuvolazenekar
Kovács Kálmánné – zongora	

AZ ISKOLA NÖVENDÉKEI A 2008–2009-ES TANÉVBEN

Ábrahám Kíra	Benkő Mária	Csernus Szilvia
Ádám Dóra	Beregi Bence	Cseszlai Hanna
Ágostházy Orsolya	Béres Noémi	Csikós Máté
Ajaj Ramina	Berki Martin	Csóka Balázs
Alistair Smith	Berkics Dorottya	Csonka Nikoletta
Ambrus Bence	Bezerédi Bendegúz	Csontos Katalin Veronika
Ambrus Róza Júlia	Bíró Borbála	Csontos László
Andrási Nikolett	Bíró Danijar Áron	Csubrikova Krisztina
Antal Ádám	Blank Rita	Csuka Zsófia
Antal Zsófia	Bócz Patrícia	Dai Livia Alexa
Aradi Fanni Livia	Bócz Szilvia	Dakó Emma
Bacsevits Ervin	Bódi Jenő	Dallos Viktória
Báder József	Bokányi Ildikó	Dalos Margit
Bagossy Júlia	Bold Zsófia Amina	Dani Norbert Dániel
Bakó Dorottya	Bóni László	Dankowszky Dóra
Bakos Benjámin	Borbély Barbara	Debreczy Csenge
Bakos Krisztina	Borbély Vivien	Decmann Ábel
Balázs Enikő	Borgó Luca	Decmann Bertalan
Balikó Flóra	Botos Dániel	Dénes Bence
Balog Efraim	Bottka Orsolya	Dénes Edina
Balogh Ambrus Ádám	Bozsó Bettina	Dénes Patrícia
Balogh Dóra Gabriella	Brezovszky Borbála	Derbák Luca
Balogh Nóra	Budai-Lukács Róbert	Desseffy Anna Zsófia
Bánfi Bence	Budai Gyula Noel	Detvay Lili
Bánhegyi Borbála Cecília	Bui Hoai Nam	Diepveen Bence
Bánhegyi Laura	Bullás Rozália Lili	Dobray Csenge
Bánhegyi Róbert	Buzás Sarolta	Doktor Olivér
Bánhidi Bettina	Cantwell Levente	Dominkó Liliána
Bánk Richárd	Cela Ilda	Domokos Klára
Bánki Sarolta	Celichowski Emil	Domokos Zsófia Odett
Banya Zoltán	Chelemen Paula	Dósa Csenge
Barabás Emese	Cifuentes Thomas	Dósa Endre
Barabás Eszter Mária	Clerc Lupo	dr. Volford András
Baranyi Genáro	Cui Jia Yun Zsófia	Drippsey Máté
Barát Ádám	Czakó Cecília	Dunai Regő
Barka Johanna	Czakó Dorottya	Dyankova Marta Ognyanova
Bárkay Anna Borbála	Czakó Miklós	Eckhardt Ádám
Bárkay Gergely	Czégel Rebeka	Eckhardt Éva
Barna Rebeka	Czutor Győző	Éder Villő
Bartha Petra	Czutor Szonja	Elmer Nándor
Baschán Gréta	Csala Bence	Elmer Péter
Batki Báborka Borbála	Csanálosi László	Engelmann Ákos
Bátori Gergely János	Csány Borbála	Engelmann András
Bauer Márton András	Csány Cecilia	Erdélyi Zsóka
Bécsy Katalin	Csarankó Sára Mercédesz	Fábián Norbert
Békefi Edina	Császár Etelka Villő	Fábián Zsolt
Bencsik Barnabás	Császár Ilona Bella	Fadhil Hermawan
Bencsik István	Csegődi Bernadett	Faragó Attila
Benkő András	Cserne Klára	Faragó Fanni

Farkas Bianka	Glózik Emese	Huiber Lídia
Farkas Dániel	Gódor Erzsébet	Hulmány Eszter
Farkas Diána	Gonda Eszter	Hum Frigyes Sándor
Farkas Dorottya	Gonda Gréta	Hutton-Mills Maya Sade
Farkas Eszter	Grósz Vendel	Illés Anna
Farkas Jenő	Gruber Alice	Illés Henrik Kevin
Farkas Máté	Gubola Laura Szilvia	Illés Zsófia
Farkas Olivér	Gulyás Noémi	Ivány Vilmos
Farkas Zsolt	Gulyás Péter	Iván Márton
Fazekas Borbála	Gunst Áron	Ivanich Lilla
Fehér Anna	Gut Ádám	Jakab Dária
Fehér Norbert	Gut Gyöngyvér	Jakab Zsófia
Fehér Szonja	Gyenes Annamária Fanni	Jakucs Erika
Fehérvári Zoltán Máté	Gyéresi Norbert	Jakucs Rita
Fekete Henrietta	Gyimesi Boróka	Jakus Izabella
Fekete Maja	Gyöpös Andrea Márta	Jamniczky Dorina
Fekete Orsolya	Gyórfi Mihály	Jamniczky Karina
Feledi Pál	Habegger András	Jancsovcics Fanni
Fodor Katalin	Hajdu Kitti	Jancsovcics Rebeka
Follinus Vivien Kíra	Halas Nina Emma	Jánosi Blanka
Forrás Hanna	Hámor Anna Csillag	Jánosi Ferenc
Foskolos Bettina	Hámor Dalma	Jánossa Máté
Foskolos Diána	Harkály Ádám	Járay István Péter
Földesi Richárd	Harmat Izabel	Jaspers Anne-Sophie
Földházi Gyula	Hart Sára Luca	Jaspers Sebastian
Fresli Viktória Gizella	Havlicsek Mária Anna	Jeli Csenge
Fritz Benjamin	Hegedüs Barnabás	Jeli Sára Luca
Fülöp István	Hegedűs Benjamin	Jelinek Szonja
Fülöp Laura	Hegedüs Boglárka	Jellinek Flóra
Gaál Eszter	Hegedüs Márk	Jeszenszky Anna
Gaál Julianna	Hegedüs Márton	Jevuczó Gábor
Gaál Réka	Hegedűs Mihály	Joháczki Krisztina
Gajdos Eszter	Hegyi Dorottya	Joháczki Szilvia
Gál Csaba János	Hegyi Mihály	Jósika Anna Réka
Gál Virág	Heitner Barbara	Józsa Katinka
Galgóczy Kristóf	Hepke Viola	Juhai Máté Balázs
Ganter Dorottya	Hicz Dorottya	Juhász Zsófia
Ganyi Róbert	Hoffer Sára Borbála	Juricskay Zoltán
Gara Márta	Hoppán Róza	Kabai Sára Réka
Garami Eszter	Horváth-Gál Flóra	Kádár Harmatka
Garamszegi Ádám	Horváth Antal	Kajtár Kinga
Garamszegi Anna	Horváth Dorottya	Kalán Mónika Alexa
Garamszegi Dániel	Horváth Fanni	Káli Ambrus
Gáspár Dorina	Horváth Gábor	Káli Donát
Gatter Herta	Horváth István	Kálló Noémi
Gatter Kornél	Horváth Kinga	Kalmár Lili
Gazsi Luca	Horváth Richárd	Kalocsa Lora Dorina
Gera Júlia	Horváth Róbert	Kapitány Eszter Orsolya
Gerendás Lili	Horváth Tamás	Káplár Miklós
Gerics Boldizsár	Horváth Vivien	Karácsondi Zsolt
Gerics Dorottya	Hrtyan Zsófia	Karácsony Márton
Gézárt Anna	Huber Fruzsina	Karádi László

Karajz Attila	Kósa Alexandra	Magyar Míra
Karakas Kolina	Kósa Viviána Dominika	Magyar Zsombor
Károlyi András Simon	Kostyál Regina	Majsai Naómi Abigél
Kastaly Tímea	Kostyál Vendel	Makovi Bíbor Krisztina
Katona Eszter	Kotormán Kitti	Maloschik Karina
Kecskeméthy Dénes	Kovács Ákos	Marek Domonkos György
Keledi Gergely	Kovács Anett	Marót Janka
Kelemen Dorka Szilvia	Kovács Anna Boglárka	Marton Péter
Kelemen Janka Réka	Kovács Anna Sára	Marx Dániel
Kemény András	Kovács Borbála Kinga	Marx Dorottya
Kemény Gabriella	Kovács Csenge	Mascher Lili
Kenedi Viktorina	Kovács Domonkos Döme	Máté Zsuzsanna
Kerekes Dóra	Kovács Levente Balázs	Mavromatisz Árisz
Kerekes István Balázs	Kovács Niki	Megyery Marcell
Kerekes Júlia	Kovács Nóra	Méhes Márton
Kerekes Nikolett	Kovács Orsolya Fanni	Melis Orsolya Kinga
Kerényi Krisztián	Kovács Péter	Menyhért Konrád
Kereszturi Gergely	Kovács Rebeka Bianka	Mészáros Beáta
Kéringer Dávid	Kovács Szilárd	Mészáros Előd
Kertész István	Kozák Lizett	Mészáros Eszter
Kertész János	Kozák Vanessza	Mészáros Felícia
Király Hanna	Köteles Kitti	Mészáros Luca
Király Zsolt	Köves Míra	Mészáros Melinda
Kiss Ábel Márk	Krähling Péter	Mezei Hanna
Kiss Balázs	Králik Abigél	Mezőfi Petra
Kiss Balázs Márton	Králik Miklós	Mezőssy-Jordán Valér Ferenc
Kiss Boldizsár	Kresz Máté Milán	Mikes Zoltán
Kiss Gergely	Krüzseli Katalin	Miklósvölgyi Gellért
Kiss Koppány Ákos	Kulcsár Gitta	Milánkovits Réka Noémi
Kiss Marcell	Kurinczy Dóra Zsófia	Miskuly Panna
Kiss Szabolcs	Lakatos Bálint	Miszlivetz Áron
Kiss Virág	Lakatos Domonkos	Mocskonyi Márton
Kiss Virág	Lakatos Georgina	Mogyoródi Henrietta Gréta
Kiss Zoltán	Lakatos Kristóf Alex	Mohácsi Anna Luca
Kiss Zoltán	Lakatos Lívía Sarolta	Mohácsi Bálint
Kissgyörgy Olivér	Lakatos Marcell	Mohácsi Frigyes
Kiss-Jakab János	Lakatos Márió Rafael	Mohácsi Márton
Kistamás Naomi	Lakatos Sarolta	Moldvay Botond
Koczka Dominik	Lakatos Tamás	Molnár Balázs Ádám
Koczka Zoé Teodóra	Lakatos Vivien Laura	Molnár Barnabás
Kocsán Klaudia	Lakatos Zsombor	Molnár Benedek Zsombor
Kocsis Orsolya	Lakner Virág Eszter	Molnár Dorina
Kocsis Orsolya	Lázár Egon	Molnár Gergő Jenő
Kollár Szilvia	Lévai Gábor	Molnár Izabella Angelika
Kollárszky Csenge	Libisch Ábel	Molnár Lili
Kollet Gerda Dóra	Losó László	Molnár Lilla
Komáromi Xavér	Lovas Borbála	Molnár Maja
Komlódi Katalin	Lukács Dávid	Molnár Péter Miklós
Komlós Anna	Lukács Miklós	Molnár Veronika Anna
Koós Kata Melinda	Lukács Vanessza	Monostori Ferenc
Koós Réka Csenge	Macher Borbála	Mórász Dávid
Korossy Anna	Magyar Csenge	Móray Gergely

Mordivoglia Clio Jennyfer	Pál Alexandra	Sallai Adrienn
Mukk Bernadett	Pallagi Teréz	Samu András
Müller Magdolna	Pálóczy Emese	Sándor Dániel
Müller Rebeka Dalma	Pálóczy Júlia	Sándor János Péter
Nabila Quinci	Pálúr Johanna	Sándor Nikolett
Nádasdi Noémi	Palvin Anita	Sándor Szergej Benedek
Nádassy Árpád	Pápai Eszter	Sándor Zoltán
Nagy Ádám	Pápay Gergely	Sánta Claudia
Nagy András Márton	Papp Alex	Sárközi Anita
Nagy Anna	Papp Emese Zsófia	Sárközi Balázs Richárd
Nagy Bence	Parragi Bálint	Sárközi Flóra
Nagy Dominik	Partos Bendegúz	Sárközi Gellért
Nagy Dóra	Paulik Réka	Sárközi József
Nagy Kristóf	Pávai Apor	Sárközi Kristóf Gábor
Nagy Kristóf	Péli Antónia	Sárközi Lili
Nagy Luca	Peller Nikolett	Sáróy Mihály
Nagy Márta	Perei Gábor	Sautner Éva
Nagy Soma Miksa	Pesti Anita	Sautner József
Nagy Virág	Peszlen Ádám	Schallinger Artúr Pál
Nagy Zsófia	Petykó Csaba	Schein Adél
Nagyvárad Kitti	Piros Viktória Vivien	Schein Dávid
Naszagyuk Júlia	Polgár-Szabó Viktória	Schildkraut Vilmos
Naszagyuk Szófia	Pósfay Mária	Schlosser András
Natratics Adrienn	Pozsgai Emil Csanád	Schmal Júlia
Nemes Jázmin	Puka Károly Sámuel	Schneider András
Nemes Nadin Anna	Pusztai István	Sehr Miklós Balázs
Nemes Sára Rebeka	Rácz Katalin Anna	Selymes Barnabás
Németh Fanni	Rácz Nikolett	Simon Attila
Németh Laura	Rácz Patrik	Simon Bence
Németh Laura Boglárka	Rácz Roland	Simon Dániel
Németh Marcell	Radics Beatrix	Simon Gabriella
Németh Míra Georgina	Radó Mária Anna	Simon Magdolna Mária
Németh Tamás	Raffay Rebeka	Simonyi-Lengyel Mira
Németh Zoltán	Rákosi Lili	Sipos Dóra
Nink Gergely	Rauscher Mónika	Sipos Lili
Novák Janka	Reményi Bánk Farkas	Sirály Benő György
Novák Tamás	Reseterics Dávid	Sirály Farkas
Nyerges András Patrik	Riedel Zsuzsanna	Solti Dorottya
Oberfrank Márton Rezső	Rinkó Gábor	Solti Orsolya
Oláh Boglárka	Rinkó Sándor	Sólyom Noel
Oláh Géza	Rodriguez Sabrina Marie D.	Somogyi Eszter
Ónodi László	Rónai Ádám	Somogyi Nóra
Ónodi Szimonetta	Rónaszéki János Zsigmond	Somogyi Péter
Ónodi Zoltán	Rónaszéki József	Sós Tamás
Orbán-Ducos Bogáta Cecília	Rontó Lázár	Sőregi Klaudia
Orbán Lőrinc	Rontó Ramóna	Spitzer Fiorella
Orbán Tímea	Roxin Anna	Srebro Ella
Osman T. Maruán	Róza Igor	Stadler Csilla
Osváth Eszter	Rozmán Ábel	Stoffel Tamara
Oszkó Ágota	Rudenko Vjacheslav	Sudár Anna
Oszkó Botond	Ruzicska Dóra	Sulyok Ádám Dávid
Pagonyi Andrea	Sági Dóra	Süki Ádám

Sütő Mónika Fanni	Takács Ferenc	Varga Györgyi Éva
Svébis Dóra	Takács Laura	Varga Katalin
Svébis Réka	Takács Panna	Varga Krisztofer
Szabadi Dorina	Takács Tibor	Varga Luca
Szabó Barbara	Takó Balázs	Varga Veronika
Szabó Benedek Ákos	Tanai Attila Péter	Varsányi Csaba
Szabó Brigitta	Tanai Henriett	Vásárhelyi Mózes
Szabó Dániel	Tanai Lilla	Vass Adél
Szabó Dániel	Tardos Fülöp	Vass Anita
Szabó Eszter Dolly	Tarnai Zsófia Eszter	Vaszil Roxána
Szabó Győző	Tatai Dániel	Veres Dávid
Szabó Márta Eszter	Tatai Orsolya	Victoria Janes Smith
Szabó Ottó	Tauffer Kitti	Vidákovich Izsák
Szabó Regina Karolina	Tax Dávid	Virágh Gergely
Szabó Sára	Telek Flóra	Virágos Máté
Szabó Zsanett	Temesvári Vanda	Vitéz Júlia Ilona
Szabolcs Maja Dóra	Tepliczky Adél	Vittek Marianna
Szabolcs Mátyás	Tholt Anna	Víz Anita
Szajkó Dóra	Tóbiás András	Víz Kata
Szakay Miklós Samu	Tóbiás Ilona	Vizinger Róbert
Szalay-Szandtner Richárd György	Toldi Milán	Völgyi Roland
Számely Vivien Kármén	Tolnay Lea	Wágner Zsolt
Szeberényi Ádám	Tolnay Ráchel	Waldhauser Stefánia Rita
Széchenyi Beatrix	Tóth Bence	Waldmann Tamás
Szécsi Anna	Tóth Boglárka	Wang Yunpei
Székely Zsófia	Tóth Dóra Virág	Weidinger Amelie
Szekeres Zsolt	Tóth Evelin	Wellik Larissa
Széles Borbála	Tóth Hajnalka	Wunderlich Nicolette
Széles Márk	Tóth Marcell	Yupan Emi
Szelevényi Oszkár Koppány	Tóth Nikoletta Virág	Zarka Júlia Eszter
Szelevényi Vito	Tóth Orsolya	Zarka Zsófia Orsolya
Szemadám György Tamás	Tóth Rebeka	Zdravics Eszter
Szenyán Rafael	Tóth Sára Rebeka	Zeke Gábor
Széphelyi Annamária	Tóth Zsuzsanna	Zentai János
Szeverényi Zsófia	Tótkés Tünde Katalin	Zilahy Emma
Szilágyi Beatrix	Török Bence	Zilahy Máté
Szilágyi Dániel Péter	Török Fanni	Zombory Gábor István
Szilágyi Eszter Soewarni	Török Gábor Péter	Zombory Nikolett Barbara
Szilágyi Lili Zsófia	Trenovszki Mónika	Zombory Virág Gabrielle
Szilvágyi Boldizsár	Turschl Bence	Zubály Réka
Szilvási Ákos	Tűzkő Marcell	Zsarnovszky Alex
Szirmai Júlia	Ugrin Irina	Zsoldos Alina
Szlávics Anna	Uhlreich Annamária	Zsoldos Lili
Szodorai Tímea Ágnes	Uhrin Boglárka	
Szojka Tamás Benedek	Üveges Henriett	
Szojka Zsófia	Várad Eszter	
Szoldán András	Várad Gyula	
Szombath Barbara	Várad Panni	
Szombath Bence	Várad Róbert	
Szőlősi Levente Artin	Varga András	
Szunyogh Cintia	Varga András Ferenc	
Szűcs Anna	Varga Dominik	